

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2025 m. vasario 5 d. Nr. 21RE-
(AG-1047/01-2024)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš narių Eglės Bilevičiūtės, Žydrūno Plytniko (pranešėjas) ir Ingridos Sabaliauskienės (posėdžio pirmininkė), Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo D. B. skundą dėl atsakovo Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos rašto panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė :

Pareiškėjas D. B. (toliau – ir pareiškėjas) skunde prašo panaikinti atsakovo Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos (toliau – ir atsakovas, Departamentas) 2024 m. gruodžio 20 d. raštą Nr. AD5-27849 „Dėl informacijos pateikimo“ (toliau – Raštas) ir įpareigoti Departamento direktorių pateikti atsakymus į kiekvieną pareiškėjo 2024 m. gruodžio 4 d. prašyme pateiktą klausimą.

Paaikino, kad 2024 m. balandžio 2 d. Departamento Panevėžio miškų kontrolės skyriaus vyresnysis specialistas nedalyvaujant nei pareiškėjui, nei jo atstovams, atliko pareiškėjui priklausančių žemės sklypų (Nr. *(duomenys neskelbtini)*) ir Nr. *(duomenys neskelbtini)*) (toliau – ir Žemės sklypai) patikrinimus ir 2024 m. balandžio 4 d. surašė privalomąjį nurodymą Nr. (17.1)-PN-180 (toliau – Privalomasis nurodymas Nr. PN-180) ir privalomąjį nurodymą Nr. (17.1)-PN-182 (toliau – Privalomasis nurodymas Nr. PN-182) (toliau kartu – Privalomieji nurodymai). Pastaruosiuose nurodyta, kad pažeistas Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo (toliau – Įstatymas) 95 straipsnio 1 punktą, tačiau nenurodyta, kokia šio teisės akto norma pažeista. Departamentas nepateikė 2024 m. balandžio 2 d. atlikto patikrinimo akto.

2024 m. spalio 31 d. pareiškėjas Departamento direktoriui pateikė prašymą atsakyti, kokia Įstatymo 95 straipsnio 1 punkto norma buvo pažeista. Departamento direktorius 2024 m. gruodžio 4 d. raštu atsakė, kad „privalomuosiuose nurodymuose Nr. PN-180 ir PN-182 buvo nurodyta pašalinti statinius ir įrenginius“. 2024 m. gruodžio 4 d. raštu pareiškėjas Departamento direktoriaus prašė atsakyti į su Privalomaisiais nurodymais susijusius dešimt klausimų. Departamento direktorius Raštu nė į vieną klausimą nepateikė aiškaus ir suprantamo atsakymo (b. l. 1-2).

Pareiškėjas papildomai pateikė paaiškinimus, kad, susipažinus su atsiliepimu, akivaizdu, jog nei atsiliepime, nei prie jo pridėtuose prieduose, kaip ir skundžiamame Rašte, nėra nė vieno atsakymo į reikalaujamus pateikti klausimus, tik apsiribota formaliu atsakymu. Pareiškėjo reikalaujama informacija reikalinga ginčijant konkrečius administracinius aktus (Privalomuosius nurodymus PN-180 ir PN-182) ir apibrėžiant administracinio ginčo ribas, taigi Departamento pateikta informacija turi tiesioginių teisinių pasekmių. Pareiškėjo reikalavimas susijęs su konkrečiais, Departamento surašytais administraciniais aktais (Privalomaisiais nurodymais) ir Departamento disponuojama informacija, o reikalavimas gauti konkrečius ir tikslus, bet ne formalius, bendro pobūdžio atsakymus, yra teisėtas ir pagrįstas šiais teisės aktais: Europos Sąjungos Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio

2 dalimi, Lietuvos Respublikos viešojo administravimo (toliau – VAĮ) įstatymo 37 straipsnio 3 ir 4 dalimis, Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės įstatymo (toliau – Kontrolės įstatymas) 15 straipsnio 2 dalimi, 19 straipsnio 1 punkto 4 papunkčiu, Departamento direktoriaus 2020 m. gruodžio 14 d. įsakymo Nr. AD1-378 „Dėl Ūkio subjektų veiklos planinių ir neplaninių patikrinimų, vykdančių aplinkos apsaugos valstybinę kontrolę, taisyklių patvirtinimo“ 4 priedo 2 punktu, Departamento direktoriaus 2022 m. birželio 15 d. įsakymo Nr. AD1-158 „Dėl privalomojo nurodymo formos ir pildymo reikalavimų patvirtinimo“ 16 punktu.

Privalomuosiuose nurodymuose, pažeidžiant aukščiau nurodytų teisės aktų reikalavimus, nėra nurodytos nei pažeistos teisės normos, nei aplinkybės. Reikalavimai privalomojo nurodymo turiniui įtvirtinti Kontrolės įstatyme. Privalomojo nurodymo turiniui kaip bendroji norma taikytinas ir VAĮ, be kita ko, nustatantis viešojo administravimo principus bei reikalavimus individualiam administraciniam aktui. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) akcentavo, kad tinkamai – aiškiai ir išsamiai – privalomajame nurodyme nenurodžius teisės aktų nuostatų, kurių pažeidimu kaltinamas privalomojo nurodymo adresatas, bei su minėtų teisės aktų pažeidimais susijusių faktinių aplinkybių, ginčijant tokio pobūdžio administracinį aktą, nėra aiškios administracinio ginčo ribos. Tokia situacija pažeidžia subjekto, kuriam duotas privalomasis nurodymas, teises.

Pareiškėjas kreipėsi į Departamento direktorių, reikalaudamas nurodyti pažeistas teisės normas ir faktines aplinkybes. Pažeistas teisės normas Departamento direktorius nurodė 2024 m. gruodžio 4 d. rašte, kuriame atsakė, kad „privalomuosiuose nurodymuose Nr. PN-180 ir PN-182 buvo nurodyta pašalinti statinius ir įrenginius“. Reikalaudamas pateikti nustatytas faktines aplinkybes dėl Privalomųjų nurodymų, pareiškėjas suformulavo 10 klausimų, į kuriuos Raštu neatsakyta (b. l. 63-64).

Departamentas atsiliepime į pareiškėjo skundą prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą. Paaiškinio, kad pareiškėjo skunde nurodytas 2024 m. balandžio 2 d. patikrinimas nebuvo atliekamas. Departamento Miškų kontrolės departamento Panevėžio miškų kontrolės skyriaus pareigūnams 2024 m. balandžio 2 d. vykstant į kitą miško valdos patikrinimą, važiuojant pro šalį buvo matyti, kad po 2023 m. rugpjūčio 30 d. atliktos apžiūros miškų ūkio paskirties Žemės sklypuose ir pagal atliktus miško sklypų ribų matavimus situacija nėra pasikeitusi, t. y. šiuose žemės sklypuose ir toliau stovi įvairūs kilnojamieji daiktai. Surašytas apžiūros aktas Nr. TVR-7302, kuris registruotas Departamente 2023 m. rugsėjo 13 d.

Pareiškėjui surašyti du Privalomieji nurodymai, kuriais pareiškėjas įpareigotas iš žemės sklypo, kadastrinis Nr. (*duomenys neskelbtini*), pašalinti kilnojamus daiktus (medinius laiptus, pavėsinę, nuogrindą šalia pavėsinės, pirtį, dengtą gultą ir malkinę) ir iš žemės sklypo, kadastrinis Nr. (*duomenys neskelbtini*), pašalinti kilnojamus daiktus (tualetą, persirengimo kabiną, pavėsinę ir 3 dengtus gultus). Šioms valdoms parengto ir patvirtinto miškotvarkos projekto nėra. Nustatytas privalomųjų nurodymų įvykdymo terminas – 2024 m. gegužės 3 d. Pareiškėjui neįvykdžius Privalomųjų nurodymų, Departamentas kreipėsi į Regionų administracinį teismą su prašymais įpareigoti pareiškėją per teismo nustatytą terminą įvykdyti jam duotus privalomuosius nurodymus. Prašymai nagrinėjami administracinėse bylose Nr. eI3-14115-764/2024 (dėl Privalomojo nurodymo Nr. PN-180) ir Nr. eI3-14121-342/2024 (dėl Privalomojo nurodymo Nr. PN-182). Sprendimai šiose bylose nėra priimti.

Pareiškėjo ginčijamas Raštas yra informacinio pobūdžio, kuris savaime pareiškėjui teisinių pasekmių nesukelia, jis negali būti administracinio ginčo Komisijoje objektu, ir Komisijai įstatymais nesuteikta kompetencija nagrinėti skundus dėl teisinių pasekmių nesukeliančių aktų, ar jų dalių, todėl administracinė byla dėl Departamento Rašto panaikinimo turėtų būti nutraukta. Ta aplinkybė, kad pareiškėjo netenkino pateikta informacija, nesudaro pagrindo panaikinti pareiškėjui pateiktą ginčijamą Raštą. Pareiškėjo prašymas įpareigoti Departamento direktorių pakartotinai pateikti atsakymus atskirai į kiekvieną iš 2024-12-04 prašyme pateiktų klausimų neturėtų būti tenkinamas, nes jau kartą buvo atsakyta į aukščiau išvardintus klausimus Raštu.

Įstatymo 95 straipsnio 1 dalyje kaip įrenginiais įvardijami „įskaitant laikomus kilnojamaisiais

daiktais“ ir neturėtų būti traktuojami tik Statybos įstatymo prasme. Gali būti ir rekreaciniai įrenginiai. Nei viename iš Privalomųjų nurodymų nėra kalbama apie jokių statinius ar įrenginius. Privalomuose nurodymuose aiškiai įvardinta, kas privaloma pašalinti iš žemės sklypo: privalomuoju nurodymu Nr. PN-180 - medinius laiptus, pavėsinę, nuogrindą šalia pavėsinės, pirtį, dengtą gultą ir malkinę, o privalomuoju nurodymu Nr. PN-182 - tualetą, persirengimo kabiną, pavėsinę ir 3 dengtus gultus.

Skundžiamas Departamento Raštas yra aiškus, pakankamai išsamus, pareiškėjo prašoma informacija jam yra pateikta, pagrindo įpareigoti Departamento direktorių pakartotinai pateikti atsakymus į jau kartą pateiktus, nėra (b. l. 31-35).

Skundas atmetinas

Remiantis byloje surinkta medžiaga nustatyta, kad pareiškėjas 2024 m. gruodžio 4 d. raštu kreipėsi į Departamento direktorių, nurodydamas, kad 2024 m. gruodžio 4 d. Departamento direktoriaus rašte teigiama: „privalomuosiuose nurodymuose Nr. PN-180 ir PN-182 buvo nurodyta pašalinti statinius ir įrenginius“. Privalomuosiuose nurodymuose nenurodyta, kurie objektai yra įrenginiai, o kurie objektai yra statiniai bei pagal kokius, teisės aktuose nustatytus, požymius įvardinti objektai laikomi statiniais ir įrenginiais. Vadovaudamasis VAI 37 straipsnio 3 ir 4 dalimis, Kontrolės įstatymo 15 straipsnio 2 dalimi ir 2020 m. gruodžio 14 d. Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos direktoriaus įsakymo Nr. AD1-378 „Dėl Ūkio subjektų veiklos planinių ir neplaninių patikrinimų, vykdančią aplinkos apsaugos valstybinę kontrolę, taisyklių patvirtinimo“ 4 priedo 2 punktu, prašė atsakyti: 1) kurie privalomajame nurodyme PN-180 įvardinti objektai yra įrenginiai; 2) pagal kokius požymius, nurodytus Statybų įstatyme, privalomajame nurodyme PN-180 įvardinti objektai laikomi įrenginiais; 3) kurie privalomajame nurodyme PN-180 įvardinti objektai yra statiniai; 4) pagal kokius požymius, nurodytus Civilinio kodekso 4.2 straipsnyje, privalomajame nurodyme PN-180 įvardinti objektai laikomi statiniais (nekilnojamaisiais daiktais); 5) pagal kokius požymius, nurodytus Statybų įstatyme, privalomajame nurodyme PN-180 įvardinti objektai laikomi statiniais; 6) kurie privalomajame nurodyme PN-182 įvardinti objektai yra įrenginiai; 7) pagal kokius požymius, nurodytus Statybų įstatyme, privalomajame nurodyme PN-182 įvardinti objektai laikomi įrenginiais; 8) kurie privalomajame nurodyme PN-182 įvardinti objektai yra statiniai; 9) pagal kokius požymius, nurodytus Civilinio kodekso 4.2 straipsnyje, privalomajame nurodyme PN-182 įvardinti objektai laikomi statiniais (nekilnojamaisiais daiktais); 10) pagal kokius požymius, nurodytus Statybų įstatyme, privalomajame nurodyme PN-182 įvardinti objektai laikomi statiniais (b. l. 19-20).

Raštu pareiškėjui nurodyta, kad, atsakant į pareiškėjo 2024 m. gruodžio 4 d. prašymo pirmą, antrą, šestą ir septintą klausimus, informuojama, jog 2024 m. balandžio 4 d. privalomuoju nurodymu Nr. PN-180 pareiškėjas buvo įpareigotas iš žemės sklypo, kadastrinis Nr. (*duomenys neskelbtini*), pašalinti medinius laiptus, pavėsinę, nuogrindą, esančią šalia pavėsinės, pirtį, dengtą gultą ir malkinę. 2024 m. balandžio 4 d. privalomuoju nurodymu Nr. PN-182 pareiškėjui nurodyta iš žemės sklypo, kadastrinis Nr. (*duomenys neskelbtini*), pašalinti tualetą, persirengimo kabiną, pavėsinę ir 3 dengtus gultus. Minėtuose privalomuosiuose nurodymuose išvardinti konkretūs šalintini objektai (aiškūs jų pavadinimai ir kiekis). Departamento Panevėžio miškų kontrolės specialistai, patikrinę minėtų privalomųjų nurodymų įvykdymą, surašė apžiūros aktus NR. TVR-4037 ir Nr. TVR-4038, kuriuose miško žemėje įrengtus šalintinus objektus įvardijo bendru apibūdinimu „įrenginiai“. Specialistai jų nevertino Lietuvos Respublikos statybų įstatymo 2 straipsnio 19 punkto prasme. Tai patvirtina ir skliaustuose įrašytas patikslinimas – kilnojamieji daiktai. Atsakant į trečią, ketvirtą, penktą, septintą, aštuntą, devintą ir dešimtą klausimus, paaiškinta, kad Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.2 straipsnyje reglamentuojamos nekilnojamųjų ir kilnojamųjų daiktų sąvokos. Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 4 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad statinių klasifikavimą pagal jų naudojimo paskirtį pagal jai būdingus funkcinius, inžinerinius, socialinius, nekilnojamojo turto kadastro objektų kiekio, užimamo sklypo ir kitus požymius, statinių paskirties grupes, atsižvelgiant į pagrindinę žemės naudojimo paskirtį ir naudojimo būdus, nekilnojamojo turto kadastro objektų formavimo (kaip atskirus nekilnojamojo turto objektus suformuojant patalpas statinyje, statinius ir (ar) patalpas padalijant, atidalijant, sujungiant, perdalijant) tvarką nustato Vyriausybės įgaliota institucija. Statinių

klasifikavimas pagal jų naudojimo paskirtį nurodytas Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. D1-713 patvirtintame statybos techniniame reglamente STR 1.01.03:2017 „Statinių ir patalpų klasifikavimas“ (toliau – Reglamentas). Pagal Reglamento 5 punktą, statiniai pagal pobūdį skirstomi į pastatus ir inžinerinius statinius vadovaujantis Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 2 straipsnio 16 ir 37 dalių nuostatomis. Pažymėta, kad Departamentas neįgaliotas oficialiai aiškinti įstatymų ar kitų teisės aktų ir jų taikymo, taip pat nustatyti statinių paskirties (b. l. 13-15).

Pareiškėjas su Departamento Raštu nesutinka, prašo jį panaikinti. Pareiškėjo teigimu, jam minėtu raštu nebuvo atsakyta nei į vieną iš 2024 m. gruodžio 4 d. prašyme nurodytų klausimų. Atitinkamai, Komisija vertins, ar skundžiamu Raštu Departamentas tinkamai atsakė į pareiškėjo 2024 m. gruodžio 4 d. prašymą.

Viena iš VAĮ 7 straipsnyje nurodytų viešojo administravimo subjektų vykdomų veiklų yra įstatymų nustatytos viešojo administravimo subjekto turimos informacijos teikimas asmenims (1 dalies 1 punktas), taip pat asmenų konsultavimas viešojo administravimo subjekto kompetencijos klausimais (1 dalies 2 punktas).

VAĮ numato kelias kreipimosi į viešojo administravimo subjektus formas – prašymą ir skundą. Su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus vadinamas prašymu (VAĮ 2 straipsnio 10 dalis). Skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti (VAĮ 2 straipsnio 12 dalis).

VAĮ 11 straipsnio 1 dalis nustato, kad asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintas taisykles. Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (toliau – Taisyklės) reglamentuoja prašymų ir skundų nagrinėjimą ir asmenų aptarnavimą viešojo administravimo subjektuose, taip pat subjektuose, kurie teikia viešąsias paslaugas ir nagrinėja prašymus ir skundus dėl šių viešųjų paslaugų (Taisyklių 1 punktas).

Taisyklių 35 punkte nustatyta, kad prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją. Taisyklių 45 punkte nustatyta, jog atsakymai į prašymus parengiami atsižvelgiant į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAĮ 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktuali klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAĮ 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Nurodytas teisinis reglamentavimas reiškia, jog asmenims, kurie kreipėsi į viešojo administravimo subjektą, gali būti teikiama tik ta informacija, kuria disponuoja institucija, vykdydama viešąsias funkcijas, taip pat gali būti išduodami institucijos disponuojami dokumentai arba jų kopijos apie institucijos veiklą ir pagal jos kompetenciją priimtus administracinius aktus.

Nagrinėjamu atveju pareiškėjo prašymas dėl informacijos pateikimo laikytinas prašymu, į kurį turėjo būti atsakoma laisva forma.

LVAT praktikoje konstatuota, jog skundžiamo atsakymo, kuriuo pateikiama informacija, teisėtumas ir pagrįstumas turi būti vertinamas suteiktos informacijos išsamumo, tikslumo, teisėtumo ir objektyvumo aspektais (LVAT 2012 m. gruodžio 28 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS662-538/2012 ir kt.). LVAT taip pat yra nurodęs, jog minėtais teisės principais būtina vadovautis, nustatant, ar pateikta informacija yra pakankama. Spręsdamas dėl informacijos išsamumo principo, LVAT yra konstatavęs, kad išsamumą apsprendžia pateikto prašymo turinys, t. y. teikiama informacija turi atitikti prašymo turinį (LVAT 2012 m. vasario 13 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A438-97/2012 ir kt.).

Be to, LVAT praktikoje išaiškinta, kad, vertinant VAI bei Taisyklių nuostatas, ginčas dėl atsakymo į prašymą pateikti informaciją, kuriuo teikiama tik informacija, nėra teisės taikymo aktas (VAI 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktai) ir neturi atitikti VAI turinio reikalavimų, administraciniame teisme (šiuo atveju Komisijoje) gali būti nagrinėjamas ginčas tik dėl atsakymo į prašyme pateiktus klausimus pakankamumo aspektu, bet ne jo (atsakymo) teisėtumo ir pagrįstumo aspektais (2021 m. lapkričio 10 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-3145-624/2021, 2021 m. lapkričio 24 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-3113-629/2021).

Vadovaujantis minėta LVAT praktika, Komisija nagrinėja skundžiamajame Rašte Departamento pateiktą atsakymą į pareiškėjo prašymą pakankamumo, išsamumo aspektu, ar teikiama informacija atitinka pateikto prašymo turinį ir Departamento kompetenciją.

Kaip minėta, 2024 m. gruodžio 4 d. prašymu pareiškėjas Departamento direktoriui suformulavo dešimt klausimų, kurie visi susiję su Privalomaisiais nurodymais. Pareiškėjas Departamento prašė atsakyti, kurie objektai Privalomuosiuose nurodymuose yra įrenginiai ir pagal kokius požymius, nurodytus Statybų įstatyme, pastarieji laikomi įrenginiais (prašymo 1, 2, 6 ir 7 klausimai). Departamentas, atsakydamas į šiuos klausimus, Rašte išvardijo, kas konkrečiai buvo prašoma pašalinti Privalomaisiais nurodymais bei pažymėjo, kad Departamento specialistai apžiūros aktuose Nr. TVR-4037 ir Nr. TVR-4038 įrengtus šalintinus objektus įvardijo bendru apibūdinimu „įrenginiai“ ir jų nevertino Statybos įstatymo 2 straipsnio 19 punkto prasme. Departamentas, atsakydamas į pareiškėjo prašymo likusius klausimus, kuriais klausta, kurie Privalomuosiuose nurodymuose įvardinti objektai yra statiniai ir pagal kokius požymius, nurodytus Civilinio kodekso 4.2 straipsnyje, ir Statybų įstatyme pastarieji laikytini statiniais, išvardijo teisės aktų nuostatas, reglamentuojančias statinių klasifikavimą bei paaiškino, kad Departamentas negaliotas oficialiai aiškinti teisės aktų taikymo, taip pat nustatyti statinių paskirties.

Pagal Kontrolės įstatymo 6 straipsnį aplinkos apsaugos valstybinę kontrolę Lietuvos Respublikoje vykdo Departamentas. Departamento nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2018 m. balandžio 6 d. įsakymu Nr. D1-27, 2 punkte įvardinta Departamento paskirtis – siekiant užtikrinti teisėtumą ir teisėtvarką aplinkos apsaugos ir gamtos išteklių naudojimo srityje vykdyti aplinkos apsaugos valstybinę kontrolę. Aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės pareigūnai, vykdydami aplinkos apsaugos valstybinę kontrolę atlieka ūkio subjektų veiklos planinius ir neplaninius patikrinimus. Įstatymo taip pat nustatytos jiems teisės gauti iš juridinių ir fizinių asmenų informaciją, reikalingą užkirsti kelią aplinkos apsaugos įstatymų pažeidimams, išaiškinti pažeidimus ir nustatyti pažeidėjus, patraukti juos atsakomybėn, surašyti protokolus, aktus ir kitokius nustatytos formos dokumentus, įstatymų nustatyta tvarka nagrinėti administracinių nusižengimų bylas ir skirti administracines nuobaudas, taip pat įstatymo nustatytais atvejais ir nustatyta tvarka duoti privalomuosius nurodymus fiziniams ir juridiniams asmenims (Kontrolės įstatymo 12 straipsnio 6, 8, 9, 13 punktai).

Kaip minėta aukščiau, viešojo administravimo subjektas asmeniui gali suteikti informaciją tik atsižvelgdamas į savo funkcijas ir kompetenciją. Komisijos vertinimu, Departamento Rašte pateiktas atsakymas yra aiškus, išsamus bei atitinkantis pareiškėjo prašymo turinį. Sutiktina su Departamento atsiliepime išdėstyta pozicija, kad teisės aktais nesuteikta teisė Departamentui teikti nuomonę bei išaiškinimus dėl Statybos įstatyme ir Civiliniame kodekse įvardintų sąvokų ar Privalomuosiuose nurodymuose nurodytų sąvokų priskyrimo minėtuose teisės aktuose esančioms.

Įvertinusi tai, kas anksčiau išdėstyta šiame sprendime, Komisija prieina prie išvados, kad skundžiamas Raštas yra motyvuotas, jame išsamiai ir aiškiai, pagal Departamento kompetenciją atsakyta į pareiškėjo 2024 m. gruodžio 4 d. prašyme išdėstytus klausimus ir tokiu būdu įgyvendinta pareiškėjo teisė į prašomos informacijos gavimą. Vien aplinkybė, kad pareiškėjas nesutinka su jo prašymo nagrinėjimo rezultatais, t. y. gauto atsakymo (skundžiamo Rašto) turiniu, nesudaro pagrindo konstatuoti jo prašymo nagrinėjimo neteisėtumą ir nustatytos prašymų nagrinėjimo tvarkos teisės aktuose pažeidimą.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, nenustačius atsakovo neteisėtų veiksmų, nėra pagrindo tenkinti pareiškėjo skundo. Netenkinus pareiškėjo reikalavimo, kuriuo prašoma panaikinti skundžiamą 2024

m. gruodžio 20 raštą, nėra pagrindo tenkinti ir išvestinį skundo Komisijai reikalavimą - įpareigoti atsakovą iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2024 m. gruodžio 4 d. prašymą. Todėl pareiškėjo skundas atmetamas kaip nepagrįstas visa apimtimi.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

Pareiškėjo D. B. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Ingrida Sabaliauskienė

Komisijos nariai

Eglė Bilevičiūtė

Žydrūnas Plytnikas